

- 1 Depoe eos proprietate Mathias Creigius.
 2 Capita Religiosæ Xenæ Grae Joach: Camerang.
 3 Laus Xpi resurgentis Christopho Pelargg.
 4 Armon Habraim. Barth. Adamann.
 5 Carmen Hab: Gidem.
 6 Almg III Carmine. Pancratig Crigens.
 7 Prophetæ Jonas Carmine. Daniel Saxo.
 8 Ecloga de Xpo triumphante. Barth: Bylovis.
 9 ^{trina. Finis spiritus p[ro]phetarum in Cruce.}
 Canones Monachos trans Hildesheim in Cruce.
 10 Davidis Tropæum Joh: de Cotteritz.
 11 Davidis triumphus Jan: Henricus Scrotens de Güstrow.
 12 de Mundi termino Joh: Polidorg.
 13 Ecloga in diem Martini. Abraham: Decelis.
 14 De Partu Aovitatis Dethlevis Meyers.
 15 Bernardus de gentiâ Mundi Carmine.
 16 Joan: Fraxinge Melos. Spangenberg. Wefsting.
 17 Concordia veriva. Albertus Olearig.
 18 Carminum Joach: Bilscey Liber 1.
 19 Gregorij Arabici poemata.
 20 Gnosticon Joh: Staubij e.
 21 Oratio Medua Carmine Laur: Homang.
 22 Alberti bovi Panthelias.
 23 De Incommodis Senectutis. Erasm: Rotterdam.

Q 3. 105 (1-66)

40
PARENTATIO
ILLVSTRIS-
SIMO AC PIENTIS-
SIMO PRINCIPI AC DO-
mino, Duci Augusto, Electori
Saxoniae &c.

Tertium facta

CONSTITVTIONE
ATQVE MANDATO FL-
lustrissimi ac pientissimi Principis ac Domini
Ducis CHRISTIANI Electoris,

Filij,

Operam suam navante subiectissimam.

IOHANNE MAIORE D:

VVITEBERGÆ,
Typis Zachariae Cratonis.

LIBRARIIS
SINO ACPIENTIS
SINO BRINGIBI AC DO

1000

LIBRARIIS
SINO ACPIENTIS
SINO BRINGIBI AC DO

PARENTATIO.

II A feris esset similis, nisi coetibus actis
Gens hominum faceret publica vota
DEO.

Emula fit superioris autem, si more frequenti
Agmina doctrina fœdere iuncta sedent:
Quorum iudicium, seu fila sequantur oportet,
Si res implicita est, & via plena dolis.
Consona de rebus sententia cœlica vox est:
Conspiransq; precum gratia, pondus habet.
HANC Deus ob causam sibi sacrum colligit agmen,
Ne tota hac hominum copia morte cadat:
Nec confecta Dei ad specimen, sit imago Draconis,
Qui macula aspergit multicolore Deum.
Sed vult esse super qui testis & indicis instar
Grata sibi nunc & tunc monumenta ferant:
Recta quibus cura est sententia: recta loquela:
Quos veri & pacis tangat honestus amor:
Et quibus ipse sui largum det numinis usum,
Ut conforme Deo sint ratione genus.
Vultq; suam vocem ferri in congressibus actis,
Et Natum notum gentibus esse suum.
Intulit hos mundo primum, & compagine servat,
Et vult hos opera quœq; iuvare sua.
SED qua digna patres in coetum causa vocavit,
Pubis & examen more coëgit apurum?

A 2

Nox

NOx erat, & visa in somnis astare iacenti est
FAMA; habitum quæris? candida penna tegit,
De specie obiecta quærenti, talia reddit:
LVX iterū AVGVSTI conscia mortis adest,
Gratia me peperit, virtutem ut laude rependam,
Iusticia, officij causa fit, atque via.
Qui sibi te vatem, & tibi me dedit esse ministram,
Exigit officij debita pensa tui:
Sindone non atra, & lachrymis modò: quādo referri
Sindone, vel lacrymis de scrobe nemo potest:
Sed magis ornatu verborum efferre sepultum;
Vult Deus acceptum nos celebrare bonum.
Dixit; & ambrosio sparsit mea carmina succo,
Ne tinea in folijs sidat acerba meis.
Corripuitque viam, quā venerat, ætheris alti,
Et penna plausum fecit, & ore sonum.
IVSSA dex sequor, & lugubris in ordine pompæ
Manibus AVGVSTI solvere iusta paro.
Deque pio laudes, quantum fert tempus, habebo,
Omnis quem perhibet fama, fuisse pium.
Clade sed ostensa per mortem ipsius oborta:
Et quid fomenti postulet iste dolor:
Mox simili in cursu Natum exhortabor euntem,
Ut quali cepit nunc pede, semper eat:
Inflexisque animis, dictaque salute beato:
Cœtus hic exacto more solutus erit.

CVRA

CVRA Dei cultus cui prima ac summa fuisset,
Hic Deus effectus debet honore coli.
Virtutis cultor tractandus honore Deorum est,
Quò magè virtutis quisque sequatur iter.
O PATRIS orator summi, rege verba per auras,
Ne sine mente volent, nec sine fruge cadant.
Fulgeat in cœtu tua præsens gratia nostro,
Qui vis in sacro semper adesse grege.
Pauca, sed æqua tuo faciam super ordine verba,
Cui das in terris nomen habere Dei.
DVCIT honestatis species, non gratia fructus,
Facta quòd Herois commemoranda putem.
Non ignorat enim patriæ successor habenæ
Quis sit, quo ve alijs præstat honore pater:
Vt, qui non dotes magis admirentur avitas:
Hos magis invidiæ felle tumere nigro.
Quàm teretes Musas, quæ patrem laudè sequantur
Blanditiæ argutæ crimen habere, putet.
Nec mea fert probitas in laudè adducere quenquam,
Quem non lingua boni prædicet esse bonum.
Sed quoniam in vitæ præclaris actibus is sit,
Quem meritò ad Gracchos, Luciliosq; seras:
Vel Crassos quoq; vel quos Lælia protulit arbor:
Imò, qui meritis, Cyrus ut alter, erat:
Cuius res omnes sint in virtute locatæ,
Cui lucem verè prætulit alma Fides:

A 3 Quæque

Quaque duce in portum ex rerum se dixerit undis:
Hunc ego committam laudacarere mea?
Ille quidem non laudis eget, qui prae pete fama
Floret in Eois, Hesperijsq; plagis:
Attamen exemplis homines, ut luce, reguntur,
Ut simili vita se quoq; more gerant
CONDITOR inseruit Deus has in pectora flammam,
Quae sensum ex hominum casibus esse iubent.
Has ex natura conari evellere verbis:
Humanum factis est abolere genus.
Ex illis pietas, alternaq; gratia manat,
Ac hominum ad cunctos sunt quasi vincla status.
Haepatri inferias iusserunt mittere Natum,
Natura officium sponte morvente pium.
Aetas prisca Linum celebravit, & Orphea vatem:
Et clarum imperij qui tenuere viros:
Qui sparsos homines catu rexere coacto,
Legibus & latis constituere forum.
Hinc memor AUGUSTI meritorum fama quotannis
Dat quosdam celebri more retenta sonos.
Namq; Dei in socij lucet vis ordine cætus,
In quo contractus, usq; iugale vigent:
Qua fas atq; fides, censuraq; congrua factis,
Exercetq; suas spesq; metusq; vices.
Is leges vita, & pietatis fœdera vera
Esse rata, & multis fructibus aucta dedit.

Circa

Caravitq; Dei resonare per atria vocem,
Coniungiq; una mente, fideq; preces.
Fovit is impensis artes, Et in arte peritos,
Quos sine fama Dei sorde repressa iacet.
Esset ut Augusto similis bonitate prior:
Sed prior in vera cognitione Dei.
Æra scolis rapuit qui nomen habebat Iuli,
Fama Dei ut nervis concidat orba suis.
MOS ideò obtinuit, purè quòd agentibus ævum
Per verba est habitus, signa vel æris honos.
Non ut in his tantum sit inanis gloria Pompa.
Aut ut in extinctos pignus amoris eat:
Famaq; per seriem virtutum æterna daretur.
Litera nam fulcit res, Et obire vetat:
Sed magis ut vita defluxu, ac morte docerent,
Et causis, quæ sunt crimen, Et ira Dei:
Quodq; per, Et propter demissum ad funera Christum
Amorte assertos vita, salusq; manet.
Discrevère vices pecudum, atq; eventa piorum,
Aq; Deo totos se petière regi.
HIS causis, aliquos tenuère in funere ritus:
Turbapuum in fraudem postea vertit opus.
Essequias patri celebrat pia cura Iosephi:
Fert socero, Et patri carmina moesta David.
Omnis Et ordo patrem patria, omnis Musa Iosiam
Prosequitur luctu, carmine, laude, sonis.

Afficiunt

Afficiunt manes A SÆ nidore Sabæo;
Cæsaq; rex Theseus corpora lustrat aquis.
QVIS mihi nūc probro dabit hæc monumeta parati,
Si pietas umbris vult sua iusta dari?
Hic honor AVGVSTI meritis debetur; & vmbra
Præstita per carmen gratia, grata Deo est.
Est pars iustitiæ, quæ debita cuiq; rependit,
Pro meritis fructum voce referre pia.
Iustitia est homini, sapientiaq; insita primo,
Namque hominem similem vult Deus esse sibi.
Est hæc, est hominis sapientia, sensus in ipso
Ordinis: & sanxit quos Deus ipse gradus.
Iustitia est conforme aliquid cum mente creantis
Quod vult, vt maneat conditus ordo Dei.
Hi, dare iura alijs: illi, parere iubentur,
Vita per alternas constet ut æqua vices.
SED gradus imperij primus, vis ampla parentum est:
Quique locum istorum publicus ordo tenet.
Regula rectorum debet status esse parentum,
Quorum personam forma regentis habet.
Cura gubernaculi, patriæ pietatis imago est;
Ac hominis forma est, officiumque Dei.
HIS igitur debetur honos ex iure parentum;
Obsequij summus scilicet ille gradus.
Tres insunt in honore gradus: reverentia mentis,
Autorem agnoscens ordinis esse Deum.

Huic

Huic cura obsequij subit: Ac edicta regentium
Qui violat, mortis fit reus ante Deum.

His porro adijcitur: quodam indulgentia mortium,
Ac onerum, qua nos ob mala nostra premunt.

Voluite res mundi fessas: cœtusq; fovete:
Nec temere affucti solvite membra gregis.

Non Alcibiadis, de more hinc currite, & illinc,
Præsentemvè probris exagitate statum.

Non alios alibi excutite: & secla aurea mundi
Concipite, & quicquid fert sopor, atq; merum.

ORDINE divino colere, & parere necesse est.
His, quorum genus, aut subdita turba sumus.

His status ex autore Deo deducitur omnis
Lectus, grex socius, pactaq; & inna fori.

Deq; Deo, curaq; Dei probat omne multo
Non ex Democriti nos abuisse satum.

Sed genus, & socij cœtus, pax, vinculaq; pacis
Fas, & iura: Dei sunt sapientis opus.

Utque soli ubertas, quæcumq; est limite non sit,
Ni sit, nec superet salva forvente Deo:

Sic & ordo fori, & custode est sospes eodem,
Vel patres aliquas carpat in orbe furor.

Utq; lupus per rura gregem vi dissipat omnem,
Excerptasq; aliquot de grege mandit oves

B

Sic

Sic Furia: iunctiq; his instrumenta Tyranni
Raptores: Et qui regna furore movent:
Et quos non cohibent à labe repagula legum:
Ordine turbato remq; gregemq; vorant.
Utq; aliquam partem custos à caede reseruat:
Sic quicquid superest ordinis, omne Dei est.
Et licet ad tempus turbent pia foedera vitæ:
Post tamen hos casus tollit atroce Deus.
Cecropiam inuadit sine iure Pisistratus urbem:
Fit caput imperij bellua dira Nero.
Hi, si crimen habent, ut habent: tamen inclytus ordo,
Ordo Dei, in crimen non bene tractus erit.
Nam vitia, ac ordo discernitur: ordinis autor
Est Deus: infandi turbinis, ima cohors.
NO Sq; sub imperijs spectacula leua notantes,
Et quod res variè miscet, agitq; furor:
Angimur: Et nobis humana sortis imago,
Quantaq; sit furij vis data: mente subit.
Moxque preces damus, ut Furialia comprimat ausa,
Et socios cætus protegat ala Dei.
NOSCIMUS Augustum sedisse ad culmina rerum,
Non vi rectorem, sed bonitate patrem.
Proq; dato Augusto ferimus per carmina grates:
Aque Deo huic similes poscimus ore dari.
Nam quod ad externum parendi attingit honorem:
Vindex pro tabula Legis utraq; stetit.

Nec

Nec tulit errores contra fundamenta spargi:
Nec sacram instituit rem sine lege Dei.
Ficta sed e sacris deiecit sedibus ora,
Publicaque officis reddidit æra pijs:
Morte Theodosii, & cui dat Constantia nomen,
Claudentium vanis fana dicata deis.
Crassus sueta prius seruire palatia fucis,
Alueolos versomore refinxit apum.
Nec ceu Ieroboas noua cultus semina finxit,
Imperia & mundi rex Babylonis habens:
Aut qui Sphingis opus tulit interimentis in auræ,
Vindelica monstrum quod fuit urbe satum.
Admittenda animo sunt nulla, tenendaque nulla
Quæ se sub Fidei non ratione tenent.
Et nisi iudicio res sit discussa fideli:
Non cadere, aut pleno stare vigore potest.
Nec pia scripta, quibus pax nititur icta vicissim
Prelata stipula mouit honore suo.
Sed quod adhuc tuti sacra exercemus, & artes,
Nec nos, quæ Belgas vis violenta premit:
Consilio AUGUSTUS furijs his obuius iuit,
Ut sit adhuc præstò regis, fideque sua.
Scire, quod ex usu est, ac ante euenta videre:
Naturæ est, cæli fœdus habentis, opus.
Ut pia gens aliquos habeat per regna receptus,
Propter quam seruat cætera regna Deus;

B 2

Iunxit

Nec

Iniunxit eam ad pacem, qua stat lex cū vica vita,
Communiq̄ue data est publica iure fides.
Utq̄ue voluntates coeant, & foedera iungant:
Hic paci in medium seque, operamq̄ue dedit.
Quod sine virtutum cumulo, motuq̄ue superno
Prestari à sola non ratione potest.
Unde Dei genus esse Deus satis arguit istos,
Inq̄, beatorum iura, gradumq̄ue locat.
Quod pax ergo colit regiones, oppida, vicos:
Resq̄ue fori, & pietas obtinet alma statum:
Prestitit AUGUSTI magnū instar, et aqua voluntas,
De qua pendeat summaq̄ue, & ima cohors.
Mens respondebat veraci consona lingua,
Et par affectus cordis & oris erat.
Non se, non alios ficta virtute fefellit:
Sed cor voce Dei rexit imago patris.
Perq̄ue fidem hic habitans opera exercebat in ipso,
Per Flatum informans dictaq̄ue, & acta sacrum:
Pareat ut sensus rationi, qua quasi Pallas
Vota animi, ac nervos, per sua frena regit:
Utq̄ue animum à curis lusu releuaret honesto:
Lustra cane, aut iaculo sollicitabat arvem.
Non tamen ut cultum, partes vè relinqueret ullas:
Sed ne langueret corpus inerte situ.
Copia librorum tamen arguit artis amorem:
Et quod res veterum noscere cura fuit.

Instar

Instar in his morum, atque eventi mente notabat,
Et nil esse homines, & nihil esse diu.
Naturæ & tacitòs tentabat inire recessus,
Inque penum varia sortis adegit opes.
Tum, quæ sit ratio numeris: umbrisq; facultas:
Quæ cœli signis vis, via, forma, vices.
Et varios positus, habitus, cultusq; locorum.
Et triplex mundi mente tenebat opus.
Atque crbes superæ testudinis instar habebat,
Ut veræ patriæ disceret inde situm.
SE D non res tenues, & notas omnibus artes
In theatrum magnæ ducere laudis arno.
Nam pietas alios sibi sacrum astrinxit ad usus,
Huncque frui rebus, quas habet ipsa dedit.
Cumque Deum à turpi grege virtus casta revellat:
Duxit in illustri tempora casta thoro.
Unde genus magna Deus indole, resque secundas.
Sublimesque gradus, robur, opesque dedit.
Quas non ad luxum convertit more Nabalus,
Numeris, & decoris non memor ipse sui.
Nervus agendarum rerum, instrumentaque honoris,
Legitimi que usus, ac bonitatis erant.
Fecit enim in quo vis genere artis, & ordine claros:
Emeritosque pia cum stipis auxit ope.
Æstus & ad subitos aditus vi manijit oras,
Molis & obiectu, præcipititi que mora.

B. 3.

Portici

Porticibusq; cauis decus urbibus addidit amplis,
Mercis ut externa fœdera crebra fœrent.
Tum fora constituit, censors unde vocatis
Responsa in medium partibus æqua darent.
Nec Themis aut urnam, aut lances Astra reflexit;
Pro iure obtinuit gratia sæpè locum.
Offensasq; sibi factas, non ultus in armis
Donavit patriæ rebus, & imperio.
Nec litis cupidus consulta ferebat ad usum,
Ut fora conseruent, religioq; statum.
Sed cum res patriæ sic ferrent, iura probarent,
Arbiter imperij posceret: arma tulit.
Oppressoq; globo captantum culmina rerum,
Imperium excoluit vi, patriamq; metu.
Sæpè sine externo Deus exigit ordine pœnam?
Ceu Sodoma turpes pite fuit ulta faces:
Aut Dominum Aegypti reuoluto vortice merisit,
Cum gregis Isacij persequeretur iter.
Sæpè fori officio, ceu te Catilina merentem
Ordo patrum, & fasces iurè dedere neci:
NULLA sed iniusta fuit ipsi in cæde voluptas;
Nec bellica causas ira, furorq; dedit.
Cædis amans furia est; civilisq; ordinis hostis
Sæpius ob causas excitat arma leues.
Incensiq; animis utrinq; cupidine praua
Sic fas, & morum proterit omne decus.

Sæpè

Sæpè per excursus ad prædam, & crimina cadunt
In pœnam partes traxit utraq; Deus.
Sed quanquam nemo sit labe solutus ab omni:
Mens tamen haud lapsu sancita facta gravi est.
Si caput imperij deduxit ad atria templi,
Prælatoq; suas præstitit ense vices:
Non spectator erat sacri, aut defensor inanis,
Corpore declinans numina ficta Papa.
Quare non repulit polluto è pectore numen,
Consulta in facinus cum ratione ruens.
Nam verbum opposuit si mentem scrupulus urisit,
Ac aduersa malis æstibus arma tulit;
Non tantum ut specie virtutis Scipio motus
Cum sponsæ alterius nil rationis habet:
Sed cœu iussa Dei voluens in mente Iosephus:
Abnuuit externi tangere membra thoris.
Ne depulsa animo superum sit gratia præsens,
Et Flatum afficiat meror, & ira sacrum.
NO N opus hoc ratio modò frenans aurea gestat;
Indolis & præstans vis melioris, agit:
Sed lux, notitiæ sue sagax, quam corde Iosephi
Vi verbi elicit lux, & imago Patriss.
Hæc ut parte Dei cernatur fixa voluntas,
Ad cuius laudem facta pudica refert.
Scipio si Princeps sit honestus: & ordine patrum
Prouidus: & felix dux, & ad arma valens:

Non

Non tamen hæc dotes sunt in Davide minores:
Sed factæ plures agmine nomen habent.
Nam Deus obtinuit Davidis pectore sedem,
Qui iustar accendit per sua verba novum.
Omnis in hoc motus, gestusque id respicit unum,
Præcipue ut præstet munia grata Deo:
Seq̃, auctore alij reddantur corde tenaci
In semel accepta cognitione Dei.
Et fulti exemplis, quibus est à clade solutus,
Laude Deum extollant, crebraq̃, vota ferant.
His Deus illustres animas cum dotibus auget,
Unde alij morum semina pulcra trahant.
Cursus ut Augusto datus, est virtutis imago,
Exemploq̃, homines ad pia fasta mouet.
Quem colit hæc ætas: mirabitur illa futura?
Felix, si meritis hunc imitetur, erit.
Namq̃, opera ad Christi retulit solius honorem,
Præstitit & cultum fors sua tota Deo.
Hæc, fori cura, quas finis debitus haurit,
Nil sunt, quam cultus præstitus antè Deum.
Nempè probant hunc esse Deum, quem moribus ornant,
Sicq̃, Deum ex imo pectore velle coli.
Nonne Dei cultus pudor est, in mente Iosephi?
Militia & regis cui lyra sacra fuit?
QUARE pro meritis **AUGUSTO** præmia redde?
Quod sit, si merito fors in honore genus:

Si das

Si das vota Deo pro fausto seminis ortu,
Proque tenore status, proque vigore domus,
Utque det his annos quorum consulta, fidesque;
Est præstò studijs, officiisque sacris.
Nanque ita dant nervi sonitum in testudine eburna
Ut motum à digito sollicitantis habent.
Horum virtuti & pietati voce favete;
Maximus est regni, consilijque labor.
Dum servit populis AVGVSTVS & omnibus usu
Attrivit vitæ robora fessa sua. (est
Nil stabile est homini, nisi constans gratia Christi;
Nitimur hoc fulcro, putrida virga Papæ est.
SED post curriculum divina ex sorte peractum:
Ex opere ad requiem venit, & ora Dei.
Quâ nunc perfruitur sensu, fructuque bonorum,
Quæ sua per Christi noverat esse fide.
Nec cor abhorrebat subeunte à morte per artus;
Iustus non miserum est in statione mori.
Quòd tamen amisit tam clarum gloria pignus:
Non turpè est luctus nos dare signa pij.
Nec iactura rei, quæ facta in principe tanto est,
Sarciri facili conditione potest.
Nam pius, & clemens, fortis, moderatus, & æquus,
Imperijque oculus, flosque salubris erat.
Morte sed ærumnas omnes evasit in una,
Et quæ tot votis regna petivit, habet.

C

Nos

Nosque suo in Nato pensamus damna parentis,
Nobis pro domino quem iuvat esse patrem.
In quo persona patris, & virtute retenta
Creditur & vitam nunc retinere Pater,
Nec rem, sed speciem tantum mutasse priorem,
Et fieri, ut Phœnix alter, in ore novo.
Nomine qui Christi clarus, qui charus eidem
Patris habet solium, regis & instar avi.
Et novus imperij Romani nervus ad hostes,
Flosque Ducū, & cœtus arbor, & umbra facit.
Succus item studijs; & cuius ab ubere censu
Incrementa sibi fas, pietasque trahunt.
Leges præsidium sunt ipsi fortius armis:
Artes, & pietas pulchrius ære decus,
Non vi, sed populus regit æquo iure volentes:
Templa colit prisco pulsa furore Fides.
Et sunt qui simulant defuncti patris amorem,
Ac odio Natum non simulanter habent;
Vulgus præstigijs implent, & motibus urbes:
Et spargunt stipulas, & sine teste sonos:
Discessisse ferunt à sese, & more priorum,
Atque novum sacris imposuisse modum.
Quid mirum est ranas maledicere, stridere vespas,
Calce ferire Asinos, dente nocere canes?
At sapiens sanguis pia sacra hęc acrius urget,
Iurgiaque in ventos vana volare iubet.

Execra

Execratur item vanos; oditque profanos
Qui sacra extenuant, nec reverenter habent.
Et Sophia hos ipsos cultores, membra Philippi
Ob vim sinceræ religionis alit,
Nuper & accitos operarum ad fœdera Vates
Præcepta ad pubem vult sacra ferre rudem.
Abstulit hos error? convince; sed ordine iusto:
Non pariter partes iudicis actor habet:
Audiat: & causam disceptet plurimus ordo:
Libera religio est, libera iura petit.
SED Christi nomen ne serviat æstibus ullis:
Fulmina de sacra sede crepare vetat.
Sic finem impositum putat iri pestibus ævi:
Quæ spes si fallat: mens tamen æqua fuit.
Nam nihil in rebus vertit; sed lidonia quædam
Agmina discentum præcipit esse grægi.
Nanque aliqui excessere loco, aut sunt lumine fûcti
Sed quid ad hunc, Græci quod potuere mori?
O deus Europæ princeps quo sospite nunquam
Imperij fractas esse fatebor opes:
Hoc tu propositum tamen urge, atque in iuce frenos,
Ne linguæ serpat latius ista lues.
Quæ prostrata iacet, per te censura resurget,
Ne cuivis liceat lædere voce bonos.
Et benè compositam ne solvant iurgia pacem:
Vinciat hanc legis cura severa tuæ.

C. 2.

V.

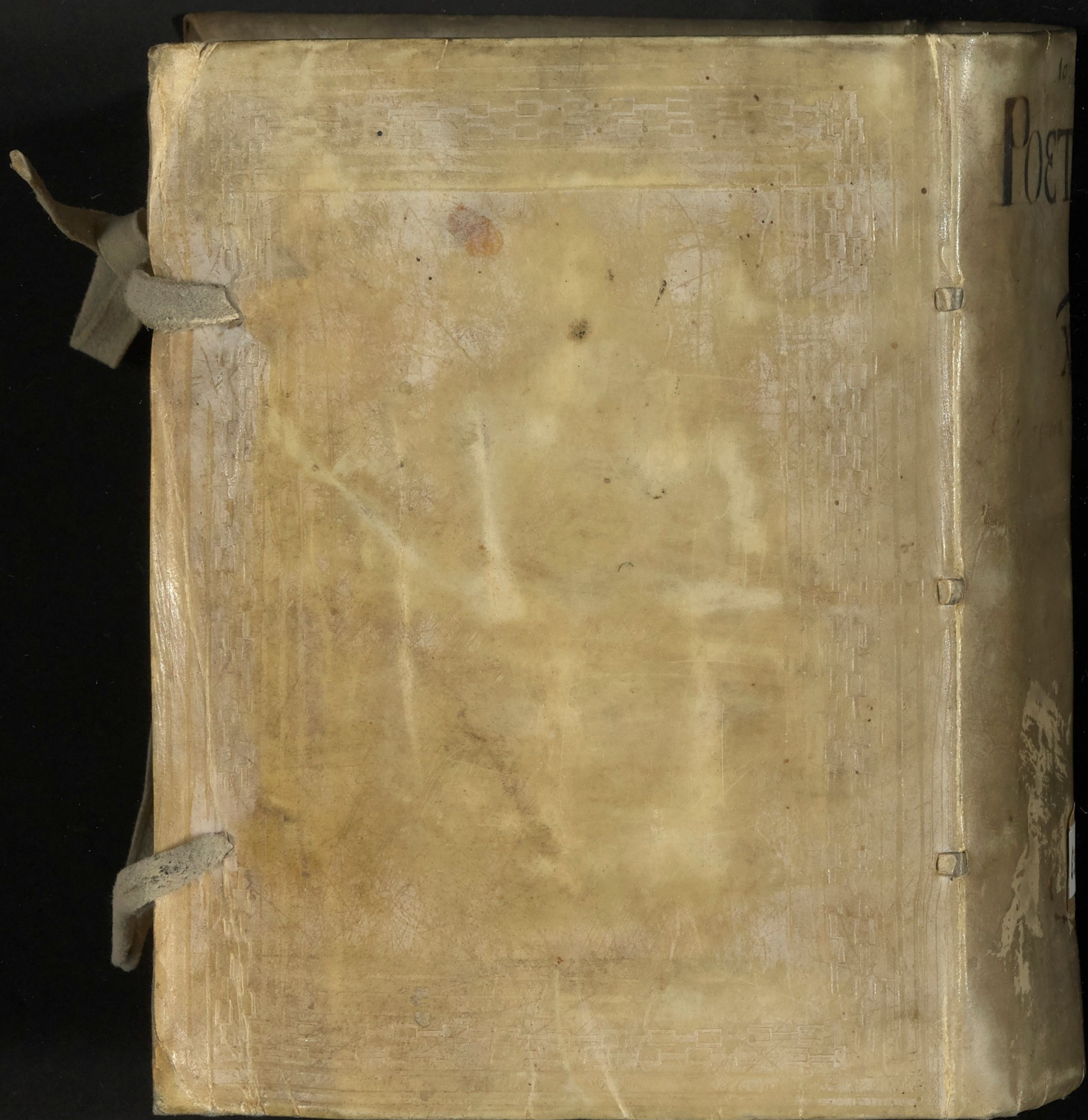
Vt facere hoc possis: tibi dat sapientia nervos,
Omniaque amissi iura parentis habes.
Morte sua invasit dolor arces, oppida, & agros;
Solem de caelo quod cecidisse putent.
Vt desiderium patris, praesentia Nati
Perficere in patrio Natus honore cupit.
Quo, quia nil maius, quod voce precemur, habemus:
Hic precis, & vocis finis habendus erit,
Sed prius huic vitam, requiemque optabo parentis;
O tege *CHRISTIANEN* Dux pie *CHRISTE*
STE Ducem.

Tu, cui parta quies *AUGUSTE*, & sydera, salve:
Umbraque natali condita sede, vale.
Ver tibi perpetuum Dux inclyte spiret in urna:
O iterum salve Dux, iterumque vale.
Salve iustitiae tutor, custosque quietis,
Et fidei assertor qui colis astra, vale.
Plura locuturo, non res, sed tempora desunt:
Laus est, si possis plurima, pauca loqui.

D I X I.

VDIG
PICA

PARENTATIO
 ILLVSTRIS-
 SIMO AC PIENTIS-
 SIMO PRINCIPI AC DO-
 mino , Duci Augusto , Electori
 Saxonix &c.

Tertium facta

CONSTITVTIONE
 ATOVE MANDATO FL

40

42

43

44

47

46

48

49

50

51

52

